

שליחותנו

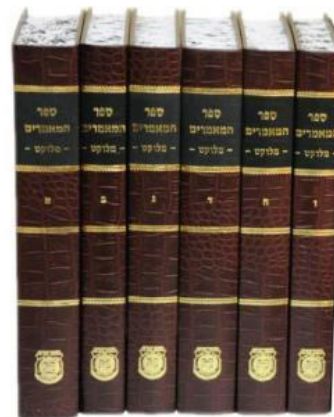

עיתון פנימי לתלמידי החיידר נט

י' שבט בפמ

התדעו לזהות את מנהגי יום ההילולא הרמוזים בציורים שלפניכם?

אבא
י' ט' י
י' ט' ט

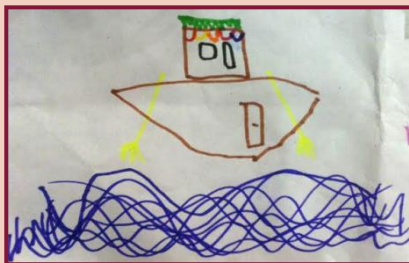
הפינו נט שלנו

מנד' זקלס, כיתה ב'

בערוש קופמן, כיתה ג'

מזל טוב

השם המלא

כאשר ר' יוסף וולף - המתגורר בפלורידה שבארצות-הברית - הכנס לחדר הנתוח, היה ברור לו כי מדובר בטפול קצר ופשוט. לאור דברי הרופאים הוא צפה שלאחר זמן קצר של מנוחה יוכל לחזור לתפקוד מלא. ואכן, הנתוח עבר בהצלחה וכעבר מספר ימי התאוששות בבית-הרפואה, שחרר ר' יוסף לביתו.

אך כאשר הגיע לביתו החל לחוש בכאב הולך וגובר. מקום הנתוח התנפח כתוצאה מזהום חמור, שגרם לו סבל וכאבים קשים. הזהום החמיר והוא אשפז שנית, אולם, הרופאים לא הצליחו למצא מזור לבעייתו. מצבו הרפואי הדרדר במהירות עד שהרופאים הודיעו לו כי שעותיו ספורות.

בני המשפחה המבטלים הבינו כי לפי דרך הטבע אין מה לעשות. הם החליטו לפעל ולהוסיף ברוחניות, והרבו בתפלה ובצדקה. חותנו של ר' יוסף, אף החליט לפנות לרבי יוסף-יצחק מליובאוויטש (שביום י' בשבט חל יום ההולא שלו), ולבקש את ברכתו.

רבי יוסף-יצחק ברח את החולה ברפואה שלמה, ולאחר מכן הציע להוסיף לו את השם זליג.

קרוביו של החולה מהרו לעשות כהוראת הצדיק, והוסיפו לו את השם. ואכן, תוך זמן קצר התבשרו על שפור נכר שחל במצבו.

ר' יוסף התחזק והחלים וכעבר מספר ימים רופאיו שחררוהו לביתו, בריא ושלים. כל זכר לזהום הקשה שתקף אותו לא נותר בו. הרופאים הנרגשים התקשו להאמין למראה השנוי הדרסטי שחל בר' יוסף. מאדם ששכב על ערש-דוי, הוא הפך להיות בריא כאחד האדם.

ר' יוסף חזר לשגרת חייו כשהוא מלא תודה ושבח לה'.

חלפו מספר חדשים. ר' יוסף, שנקרא עתה יוסף-זליג, בקש לעלות ולהתפלל על קברה של סבתו. הוא חש קשר מיחד דוקא אליה, כיון שהיה קרוי על-שם אביה, יוסף.

כאשר הגיע לקבר, הפתע לראות את הכתוב: "פ"נ (פה נטמנה) מרת סאסיע בת ר' יוסף-זליג..."

עד כה, היה ר' יוסף בטוח כי שמו של סבו הוא רק יוסף. והנה, מנסח המצבה הסתבר לו כי שמו המלא של הסבא היה 'יוסף זליג'.

כעת הבין ר' יוסף-זליג מדוע בקש הרבי להוסיף דוקא את השם הזה, כך שיקרא בדיוק כשמו המלא של סבו.